

عنوان مقاله:

از نشستن بخیز! درنگ در معنای بی‌تی از بوستان

محل انتشار:

دو ماهنامه آینه پژوهش، دوره 30، شماره 175 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

جویا جهانبخش

خلاصه مقاله:

نویسنده در نوشتار پیش رو، بیت گر آن بادپایان برفتند تیز/تو بی دست و پای از نشستن بخیز از بوستان سعدی را مورد کنکاش و مذاقه قرار داده و معنای از نشستن بخیز را بازگو می کند. به زعم وی، از نشستن بخیز یعنی: در حال نشستن بغيژ، همان طور که نشسته ای خود را بر سرین بمران و پیش برو، خود را (به حالت خزیدن) روی زمین بکش و برو جلو. و معنای بی دست و پای یعنی اینکه: تو، بدون یاری جستن از دست و پا و بی آنکه دست و پایت را در کار آوری، همانطور که نشسته ای بخیز/ بغيژ.

کلمات کلیدی:

بوستان سعدی، سعدی شیرازی، معنای ابیات، تو بی دست و پای از نشستن بخیز، خزیدن روی زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/967954>

